

Fremgangsmaaden efter § 7. Det er som sagt en Fremgangsmaade at stifte Laan paa med fortrinlig Fortrinsret, men man maa saa ogsaa knytte den til aldeles bestemte Betingelser, saa at den ikke kan forveksles med andre, saaledes at ikke enhver, der faar Garantibeviset i sin Besiddelse, kan præterdere, at hans Ret gaar forud for alle andres. Og naar den ærede Forslagsstiller særlig fremhævede, at der over for Selskabet ingen Nødvendighed var for at fremhæve, at det ikke var gyldigt, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at hvis den paagældende Erhverver af Garantibeviset har undladt at henvende sig til Selskabet, skønner jeg ikke rettere, end at Følgen vil blive, at naar han ikke har faaet dets Forevisningspaategning, gælder hans Ret ikke over for godtroende Erhververe af Dplagsbeviset. Som Lovforslaget er formuleret, maatte han kunne komme til Selskabet og sige: „Jeg har ikke forevist det, men det er ogsaa ligegyldigt, thi det er jo kun over for den godtroende Erhverver, at Panteretten ikke gælder.“ Dette forekommer mig at være aldeles unaturligt. Jeg siger kort og godt: her er en Panteret med en bestemt Fortrinsret, og den maa knyttes til bestemte Betingelser, saaledes at der ikke kan være Tvivl om, hvorvidt han har denne Ret eller en hvilken som helst anden Sikkerhedsret. Thi skulle disse Kreditbeviser virkelig kunne gaa mellem Mand og Mand og spille den Rolle i Omsetningen og Kreditten, som tilsigtes, forekommer det mig, at de maa være aldeles udførelse fra andre, saaledes at der aldeles ikke kan være Tvivl om, at den, der besidder et saadant Bevis, har en saadan Fortrinsret. Hvilken Ret andre, der ikke have et saadant Bevis, have, er noget, som dette Lovforslag ikke afgør.

Det Vædringsforslag, som den ærede Forslagsstiller har stillet under Nr. 5 a om, at: „Tid og Sted for Betalingen samt“ skal udgaa, kan jeg for mit Vedkommende ikke tiltræde, thi det forekommer mig at være en Rendsgering, at det bidrager til at hjælpe paa de paagældende Bevisers Betydning for Kreditten, at man ved, hvor man ved Forsaldstid skal hente sine Penge, hvilket man ikke ved, hvis disse Ord her ikke bibeholdes. Der foreligger et Bevis, udstedt af den og den; den paagældende siger: „Hvor skal jeg nu hente Pengene?“ Det, at man saa ved, at man skal hente dem der og der, paa det og det Sted, forekommer mig at være af saa stor Betydning, at man ubetinget bør bibeholde disse Ord. Den ny Tante, den ærede Forslagsstiller har rejst om at fastslaa Dplagsstedet eller Frihavnselskabets Kontor,

som Betalingssted, forekommer mig ogsaa at være en Tante, gaaende i Retning af, at det er af Interesse at vide, hvor Betalingen skal finde Sted, men gaaende endnu videre, idet det formindsker Friheden til at erlægge Betalingen paa et bestemt vedtaget Sted. I alt Fald forekommer det mig, at man ud fra denne Tanteangang ikke kan have noget imod, at Betalingsstedet fastslaaes.

Med Hensyn til Motiveringen til § 8 vil jeg ønske, at vi kunde faa Vejledning til at overveje dette Spørgsmaal, inden vi komme til 3dje Behandling, thi for det første forekommer det mig, at der allerede i Indledningen til § 8 er sagt noget af det, der er indeholdt i Vædringsforslagene, nemlig ved Ordene: „samt videre paaløbende Renter og Omkostninger, hvis Betalingen sker efter Forsaldsdagen“. Men endvidere er der jo den helt ny Tante, der blev udkastet, om at man skulde bestemme, at Deponering kun kunde ske indtil Forsaldsdagen. Jeg tilstaar, at jeg i Djeblisset ikke er i Stand til at tage bestemt Standpunkt over for denne Tante, men det forekommer mig dog, at det vil være noget haardt at sige, at der ikke kan være Spørgsmaal om Deponering efter dette Tidspunkt. I øvrigt har det jo været vor Tante, som jeg fremhævede, at vi nødvendig vilde for meget ind paa de Spørgsmaal, der kunde fremkomme her i Anledning af Deponeringen, men helst overlade dem til Optagelse i Reglementet, saaledes at jeg i alt Fald paa dette Stadium nødvendig vilde gaa med til at optage Vædringsforslagene Nr. 6 og 7. Jeg vil derfor henstille til den ærede Forslagsstiller, om de ikke eventuelt kunde udgaa og optages til nærmere Overvejelse inden 3dje Behandling, særlig ogsaa, fordi min Kollega ikke har haft Vejledning til saa indgaaende at overveje dem, som vi kunde have ønsket.

Vædringsforslagene til § 9 skal jeg ikke modsætte mig; jeg skal dog blot gøre opmærksom paa, at efter hvad Lovforslagets Koncipist har meddelt mig, er Ordet „maa“ med Vilje sat i Stedet for „skal“ som mindre skarpt, for at fremhæve, at det ikke er Meningen, at hele Retten gaar tabt, men kun det personlige Krav. Det har været den Tanteangang, som har medført Brugen af dette Ord, men jeg skal ikke for mit Vedkommende have noget som helst imod, at det ændres. — Vædringsforslaget Nr. 9 kan jeg for mit Vedkommende ogsaa godt tiltræde i Henhold til den Motivering, den ærede Forslagsstiller har givet, idet jeg maa tilstaa, at jeg ikke har lagt Mærke til Udtrykket „Protokostninger“; det forekommer